

Μηνιαῖον σύγγραμμα εἰκονογραφημένον

ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

ΙΔΡΥΘΕΝ ΕΝ ΕΤΕΙ 1896 ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Διευθυντής Ν. Α. ΚΟΤΣΙΔΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Ἰδιοκτή.

Τῆ ΕΥΓΕΝΕΙ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΤῶΝ ΠΑΡ' ἡΜῖΝ ΛΟΓΟΓΡΑΦῶΝ ΚΑΙ ΜΟΥΣΙΚῶΝ κ.κ.

ΑΜΠΕΛΑ ΤΙΜ., ΔΕΙΩΤΟΥ Π., ΒΑΛΑΒΑΝΗ ΙΩΑΚΕΙΜ, ΒΑΡΔΟΥΝΙΩΤΟΥ Δ.,

ΒΕΡΓΟΥ Β., ΒΟΥΡΒΑΧΗ Γ., ΓΑΛΑΝΟΥ Μ., ΓΕΩΡΓΙΑΔΟΥ Κ.,

ΔΙΑΔΕΙΣΜΑ Κ., ΔΡΑΓΑΤΗ ΙΑΚΩΒΟΥ., ΕΥΘΥΒΟΥΛΟΥ Γ.,

ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΥ Δ., ΚΑΒΑΣΙΔΑ ΙΩ.,

ΜΩΡΑΙΤΙΝΗ ΤΙΜ., ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ Π.,

ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ ΧΡ., ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΥ ΗΛΙΑ, ΠΕΤΡΩΦ ΙΩΑΝ.,

ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ ΖΑΧ., ΠΟΛΥΚΡΑΤΟΥΣ Θ., ΧΡΥΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ

ΚΑΙ ΤῶΝ ΕΥΓΕΝΩΣ ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝῶΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝῶΝ ΚΑΙ ΕΡΑΣΙΤΕΧΝῶΝ

κ. κ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ Ι., ΣΙΓΑΛΑ Μ., ΜΑΝΤΖΑΚΟΥ Σ., ΜΑΤΘΟΠΟΥΛΟΥ Π.,

ΠΑΣΧΑΛΗ ΣΠΥΡ., ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΥ Δ., καὶ ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΥ ΣΠ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι δρα. 3, ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φρ. χρ. 3, ἐν Ρωσσίᾳ ρούβλ. ἀργ. 3

Εἰς τοὺς φροντιστικοὺς πρὸς ἑγγραφήν συνδρομητῶν διαρροῦνται διάφορα δῶρα

Ἐκαστῆ συνδρομῇ ἀρχομένη τὴν 1ην Ἰανουαρίου λήγει τὴν 30 Δεβρίου ἐκάστου ἔτους.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ «ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΦΥΛΛΟΝ»,

11— Ὁδὸς Ἀδριανοῦ, μετὰ τὸ φαρμακεῖον Ἐλισβετ καὶ Παλ. ἀγορᾶς— 11.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες ν' ἀντιπροσωπεύσωσιν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῷ ἐξωτερικῷ τὸ «Παιδικὸν Φύλλον» ἀπευθυνθήτωσαν πρὸς τὸν Διευθυντὴν αὐτοῦ εἰς Ἀθήνας.

Πρὸς τοὺς ἀναγνώστας

Μὲ τὸ θάρρος τὸ ὁποῖον μᾶς ἐμπνέει ἡ ἀπόφασις νὰ ἐργασθῶμεν εὐσυνειδήτως ὑπὲρ τῶν μικρῶν φίλων τοῦ περιοδικοῦ καὶ μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι ἡ τοιαύτη ἐργασία δὲν θὰ μείνῃ ἀνυποστήρικτος, ἀπεφασίσαμεν τὴν ἐκδοσιν τοῦ ἀνά χειρας φύλλου.

Ἡ ἐκτίμησις ἢς ἐτυχεν ἡ προσωπικὴ συνεργασία τῆς Διευθύνσεως εἰς ἄλλα περιοδικὰ παρά τε τοῦ τύπου καὶ τοῦ κοινοῦ, ἐνέπνευσεν αὐτῇ τὴν πεποίθησιν ὅτι καὶ αὐθις ὅτε μόνη ἀναλαμβάνει τὴν ἐκδοσιν ἰδίου περιοδικοῦ, δὲν εἶναι δυνατόν ἢ νὰ ὑποστηριχθῆ παρά τῆς κοινωνίας εἰς ἣν προσφέρει ἄριστον μορφωτικὸν μέσον διὰ τοὺς μικροὺς Ἑλληνόπαιδας, ἰδίᾳ δὲ παρά τῶν ἐν γένει διδασκάλων τοῦ Κράτους, εἰς τὸ κοπιώδες ἔργον τῶν ὁποίων ἐρχεται βοηθὸς καὶ σύντροφος.

Διὰ τῶν προλόγων, βεβαίως, καὶ τῶν ὑποσχέσεων δὲν πληροῦται ὁ σκοπὸς τῆς ἐκδόσεως ἐνὸς φύλλου πρὸς τοῦτο ἀπαιτεῖται χρόνος μακρὸς καὶ ἐργασία εὐσυνειδήτου. Ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὁποῖον ἀπαιτεῖται ὡς ἐγγύνησις διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἐκδόσεως τοιοῦτου φύλλου εἶναι ἡ ἐξασφάλισις τῆς συνεργασίας διαπρεπῶν λογογράφων καὶ παιδαγωγικῶν δυναμένων διὰ τῶν γνώσεων ἢ τῆς εἰδικότητος αὐτῶν νὰ συντελέσωσι τὰ μάλιστα εἰς τὴν εὐστοχίαν τοῦ ἐπιδιωκομένου.

Καί γ' εἰς τοῦτο ἐδείχθη εὐτυχῆς ἡ Διεύθυνσις τοῦ «Παιδικοῦ Φύλλου» ὅτι ἐν βλέμμα ἐπὶ τῶν ὀνομάτων ἅτινα κοσμοῦσι τὴν πρώτην σελίδα τοῦ περιοδικοῦ, πείθει πάντα ὅτι εὐσυνειδήτως εἰργάσθημεν εἰς τὸν καταρτισμὸν τοῦ καταλόγου τῶν συνεργατῶν εἰς τὸ δύσκολον ἔργον.

Ἐκτὸς τῆς πολυτίμου συνδρομῆς τῶν φίλων συνεργατῶν, ἄριστον ἐπίσης βοήθημα θέλουσι παράσχωι τῇ Διεύθυνσει καὶ τὰ ὁμοίου σκοποῦ καὶ ὕλης Γαλλικὰ, Γερμανικὰ καὶ Ἀγγλικὰ περιοδικὰ, ἐξ ὧν μεταφέροντες πᾶν τὸ συντελοῦν εἰς τὸν σκοπὸν τοῦ ἡμετέρου φύλλου, θέλομεν προσπαθῆσαι νὰ καταστήσωμεν τοῦτο ἀντάξιον τῆς ἐνθέρμου συνδρομῆς, ἢς ἐτυχεν ἀπὸ τῆς ἀναγγελίας τῆς ἐκδόσεώς του, συνδρομῆς ἣτις ἐπιβάλλει εἰς τὴν Διεύθυνσιν τὴν ὑποχρέωσιν νὰ δικαιώσῃ τὰς προσδοκίας τῶν ὑποστηρικτῶν τῆς πρὸς οὗς καὶ ἐντεῦθεν ἐκφράζει ἀπὸ βάθους τῆς καρδίας εὐχαριστήρια θερμά.

Μὲ τοιαῦτα ἐφόδια πρὸς εὐσυνειδήτην ἐργασίαν ἀναλαμβάνοντες σήμερον τὸ δύσκολον ἔργον, ἔχομεν τὴν πεποίθησιν ὅτι τῇ συνδρομῇ τῶν γονέων καὶ διδασκάλων θέλομεν δυναθῆν ν' ἀναπληρώσωμεν κενὸν παρὰ τῷ ἡμέτερῳ ἔθνει τὴν ἔλλειψιν τοῦ ὁποῖου κατανοεῖ πᾶς τις.

Τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἐκδόσεως ἐξηρητήσαμεν ἐκ τῆς ὑποστηριξέως τοῦ τύπου καὶ τῶν διδασκάλων τῶν γονέων καὶ τῶν κριθεμόνων.

Ἐλπίζομεν ὅτι θὰ μᾶς τὴν παράσχωσιν,

Ἡ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Ο ΧΡΙΣΤΟΣ

Ἐντὸς φάτνης πενιχρᾶς καὶ εἰς μικρὸν χωρίον τῆς Ἰουδαίας γεννᾶται ὁ Θεὸς!

Ἐκεῖ, εἰς σπάλαιον μικρὸν, μακρὰν τοῦ κόσμου, βλέπει τῆς ἡμέρας τὸν ἥλιον τοῦ ἀνθρώπου ὁ λυτρωτὴς.

Ταπεινοῦται ἐν τῇ γεννήσει Του ὁ Θεός, διὰ νὰ παραδειγματίσῃ, νὰ διδάξῃ τοὺς ἰσχυροὺς τοῦ κόσμου!

Ὁ ἀσπὴρ ὅστις ἀνέτειλεν ἐντὸς ἐνὸς σπλαιοῦ, λήμπει εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ οἱ μάγοι σπεύδουν νὰ χαιρετήσωι τὴν ἀνατολὴν Του.

Τιμᾶται ὁ Ἄνθρωπος, προσκυνεῖται ἡ Βασιλεὺς, λατρεύεται ὁ Θεὸς ὑπὸ τῶν μάγων.

Ἡ σμίρνα, ὁ χρυσὸς καὶ ὁ λίβανος εἶναι τὰ δειγμάτα τῆς τιμῆς, τοῦ σεβασμοῦ, τῆς λατρείας.

Ὁ συγκρατῶν τὸν κόσμον ὄλον, κρατεῖται εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς ἀγίας Του μητρὸς.

Οἱ ἰσχυροὶ σκοτίζονται ἐκ τῆς λάμπσεως τῆς μορφῆς Του καὶ τὰ εἰδῶλα πρὸ τῆς πνοῆς του πίπτουν συντριβόμενα.

Βαπτίζεται ὁ Χριστὸς εἰς τὸν Ἰορδάνην καὶ ὁ Ἄνθρωπος καθαρίζεται ἐκ τοῦ ρύπου τοῦ ἁμαρτήματος.

Διδάσκει ὁ Σωτὴρ ἀνὰ τὰ σύμπαντα καὶ ἡ ἀλήθεια τῶν λόγων

Του φωτίζει τῆς διανοίας τὰ σκότη.

Θαυματουργεῖ ὁ Χριστὸς καὶ στερεοῦται ἡ πίστις τῆς ἀληθείας.

Καταδιώκεται ὑπὸ τῶν παρανόμων ὁ ἀναμάρτητος καὶ σώζει ἐκ τῆς ἀνομίας τὸν κόσμον.

Σταυροῦται καὶ θνήσκει καὶ θάπτεται, ἐξαγοράζων διὰ τοῦ αἱματός Του, τοῦ ἀνθρώπου τὰς ἁμαρτίας.

Νεκροῦται ὑπὸ τοῦ θανάτου, διὰ νὰ νεκρώσῃ τὸν θάνατον.

Ἀνίσταται ὁ Θεὸς καὶ ἀνιστάμενος ἀνεγείρει τῆς μεγάλης, τῆς αἰωνίας, τῆς ἀσαλεύτου ἐκκλησίας τὰ θεμέλια.

Τώρα ἰδοὺ! Ἐρησκεία μία, ἀληθὴς, ἀγία καὶ μεγάλη, ἡ Ἰδικὴ Του, καταυγάζει τὸν κόσμον σύμπαντα.

Κατεστράφησαν ἔθνη, ἠφανίσθησαν τὰ ἔργα τῶν ἰσχυρῶν, τῆς γῆς, τὸ ἔργον ὅμως τοῦ Θεοῦ παραμένει ἀσύντριπτον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ κατακτᾷ νέον ἔδαφος καὶ φέρει εἰς τὸ φῶς τῆς ἀληθείας νέους κόσμους, νέους λαοὺς.

Κύψομεν πάντες πρὸ τοῦ μεγάλου Ἀνθρώπου, τοῦ μεγάλου Βασιλέως, τοῦ μεγάλου Θεοῦ!

Νίκος

ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΕΠΙ ΤΩ ΝΕΩ ΕΤΕΙ

Σ' τῆς πρωτοχρονίᾳς τῆς ζήλι
Ποῦ μὲ γέλοια τὰ ριφήτες
Ἐρῶ εἰς θὰ εὐθυμητε
Μὲ χαρούμενη καρδίᾳ

Μὴ ξεχάρετε καὶ πόλι
Με μεγάλην προθυμίαν
Βοηθᾶτε ἴσθιν δυστυχίαν
Νὰ προσέλθετε παιδίᾳ.

ΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΤΩΝ ΟΡΦΑΝΩΝ

Ἐν εἰς τοὺς δρόμους κίνητις διαβολιμένη Ὅμιλοι διασταυροῦνται, ἐνῶ ἀκούεται ἡ φωνὴ τοῦ πωλητοῦδστις διαλαλεῖ τὰ ἐλκυστικώτερα ἐμπορεύματα τοῦ και τοῦ ἄγματος συγχρότως τῶν παιδίων τῆς γειτονίας, ἅτινα ἐπαγγυρίζον τὴν μεγαλειότητα τῶν ἐσρτων τοῦ Χριστιανικοῦ κόσμου.

Μόνον εἰς ἓνα σπῆτι, εἰς τὴν πλέον ἀπόκεντρον γειτονίαν δὲν φεγγοβολεῖ ἡ χαρὰ. Κλειστὰ τὰ παράθυρα, μανδαλωμένες ἡ πόρτες. Νομίζει κανεὶς ὅτι δὲν ἀποτελεῖ τὸ σπῆτι ἐκεῖνο τὸ ἡμικατεστραμμένον, μέρος τῆς πόλεως.

Δυὸ παιδιὰ, παιδάκια ἀγγελοκαμωμένα, κοντὰ τὸ ἓνα εἰς τὸ ἄλλο, τουρτουρίζουν ἀπὸ τὸ κρῦο. Τὸ τζάκι σβυσμένο. Τὸ ἓνα παιδάκι σκαλιζει τὴ χόβολη ὀλοένα. Ἐπὶ τέλους ἀνακαλύπτει μὲ μικρὴ σπιθα, ἀλλὰ εἰς τὴν κάμη καὶ αὐτὴ ποῦ ὁ βορρηᾶς, βορρηᾶς Δεκεμβρίου, μὲ λύσσα ἐσορμαῖ ἀπὸ τὸ μισοβγαλμένο παράθυρο τῆς πόρτας. . . .

Μαῦρα φορέματα — πένθος προσφα-

τον — στολιζοῦν τὴν παρθενίαν των. Εἰς τὴν ἄλλη γωνιά, ὁ πατέρας βερεῖ ἀρρωστημένος πολεμᾷ μετὰ τὸ χάρο. Καὶ τὰ καημένα τὰ παιδάκια δὲν κάμουν ἄλλο ἢ νὰ σκαλιζοῦν, νὰ σκαλιζοῦν ἀδιάκοπα τὴν στάχτη.

Μ' ἄλλοίμονον! Καμμὴ φλόξ! Καὶ μόνο μετὰ εἰς τὴ σκοτεινὰ καὶ τὸ κρῦο, μισορέγγει ἡ σπιθα ἐκεῖνη, ἡ μικρὴ καὶ καρφώνου ἐπάνω σ' αὐτὴ τὰ παραπονεμένα μάτιξ των τὰ ὄρφανὰ, ἀπὸ τὰ νηστικὰ χεῖλη τῶν ὀπίων βγαίνει ἐλαφρὰ στεναγμὸς διὰ τὸν τάφον τῆς μητέρας, ὁ ὁποῖος ἀκόμη εἶναι βρεγμένος μετὰ τὰ δάκρυά των. !

Ἀλλὰ ποῖος ἤξεύρει ἂν ἡ σπιθα ἐκεῖνη δὲν εἶναι τὸ ἄστρον τὸ ὁποῖον κατὰ τὴν γέννησιν τοῦ Χριστοῦ ἐσπινθηροβόλησε εἰς τὰ πλάτη τὰ ἄπειρα τοῦ οὐρανοῦ καὶ λάμπει ἡ σπιθα ἐκεῖνη εἰς τὸν οὐρανὸν τῆς δυστυχίας διὰ τὴν φωτίσει τὴν πίστιν εἰς τὸν Θεόν!

Αὐτὴ σώζει καὶ παρηγορεῖ τὰ πονεμένα στήθη.

Ὁ βορρᾶς ἐξοκολοθεῖ νὰ συρρίξη, ἀλλ' ἡ σπιθα φωτίζει ἀκόμη.

Ἡ δυστυχία μαίνεται ἀλλ' ἡ ἐλπίς λάμπει ἐν τῇ ψυχῇ. . .

Δικ.

ΚΙΚΙΡΙΚΟΥ

Κικιρίκου, κικιρίκου μόλις ἡ αὐγὴ χαράξῃ
Κικιρίκου, κικιρίκου τὸ καλὸν πτηνὸν θὰ κράξῃ
Κικιρίκου, κικιρίκου μόλις ἡ αὐγὴ φωτίσει
Κικιρίκου, κικιρίκου τοὺς ἀνθρώπους θὰ ξυπνήσῃ
Κικιρίκου, κικιρίκου μετὰ τὸ πρῶτον λάλημά του
Κικιρίκου, κικιρίκου ὁ ἐργάτης εἰς τὴν δουλειά του
Κικιρίκου, κικιρίκου τὸ παιδάκι εἰς τὸ βιβλίον
Κικιρίκου, κικιρίκου μαθηταὶ εἰς τὸ σχολεῖον

ΠΑΤΗΡ ΚΑΙ ΥΙΟΣ

Ὁ Γιώργος ἐμεγάλωσε τώρα εἶναι 15 ἐτῶν, καὶ ἡ μαμά του θέλουσα νὰ τὸν κάμῃ νὰ μάθῃ τὸ σχολεῖον τοῦ κόσμου, τοῦ ἔδωκε τὴν παραμονὴν τῶν Χριστουγέννων 25 δραχμὰς νὰ προμηθευθῇ μόνος τὰ τροφίμα τῆς οἰκογενείας διὰ τὴν μεγάλην ἡμέραν.

Ἴδετε τὸν τώρα ἀκολουθοῦμενος ἀπὸ τὸν ὑπηρετὴν του, ὅστις κρατεῖ ἓνα μεγάλο καλάθι, διευθύνεται εἰς τὴν ἀγορὰν.

Ἐνῶ διήρχετο ἓνα δρόμον στενὸν, πρὶν φθάσῃ εἰς τὰ κρεοπωλεῖα, βλέπει κόσμον συνηγμένον ἐξωθεν μικρᾶς οἰκίας πλισιάζει καὶ μαρθάνει μετὰ ἠρίκης ὅτι πρὸ ὀλίγου οἱ δικαστικοὶ κλητῆρες συνέλαβον τὸν κυρ Σωτήρη — ἓνα πτωχὸν ἐργατικὸν — καὶ τὸν ὠδήγησαν εἰς τὰς φυλακάς, διὰ χρέος δέκα πέντε δραχμῶν τὰς ὁποίας ὤφειλεν ἀπὸ ἐνοικίου εἰς τὸν κύριον τῆς οἰκίας.

Τοῦ Γιώργου ἡ καρδιὰ ἐρράγησε!

Παραγγέλλει εἰς τὸν ὑπηρετὴν του νὰ μεταβῇ εἰς τὴν ἀγορὰν καὶ νὰ τὸν περιμεῖνῃ, αὐτὸς δὲ διευθύνεται εἰς τὰς φυλακάς τῶν ὀφειλετῶν.

— Ποῦ εἶναι ὁ κυρ Σωτήρης Κ; . . . ἐρωτᾷ τὸν ἀρχιφύλακα.

— Κάθεται μέσα καὶ κυττᾷ ἐξω, ἀπαντᾷ εἰρωνικῶς ὁ ἀγροῖκος λοχίας. Τί ἀγαπᾷς;

— Νὰ τὸν ἀποφυλακίσω! ἀπαντᾷ μετὰ θάρρους ὁ μικρὸς φιλόφρωνος.

— Καὶ πῶς;

— Πληρώνων τὸ χρέος του! — ! . . .

Καὶ ὁ Γιώργος ἐξάγων τὰς εικοσιπέντε δραχμὰς, τὰς ὁποίας τοῦ εἶχε δώσει ἡ μαμά του διὰ τὴν ἀγορὰν τῶν τροφίμων, πληρώνει τὸ χρέος τοῦ κυρ Σωτήρη καὶ ἀπέρχεται χωρὶς νὰ εἶπῃ τὸ ὄνομα του.

Ἀπὸ τὴν φυλακὴν, διευθύνεται πρὸς τὴν οἰκίαν τοῦ πτωχοῦ ἀνθρώπου, δίδει τὰς ὑπολοίπου δέκα δραχμὰς εἰς τὴν πτωχὴ οἰκογένειάν του καὶ παραλαμβάνων ἓκ τῆς ἀγορᾶς τὸν ὑπηρετὴν τοῦ ἐπιστρέφει εἰς τὴν οἰκίαν μετὰ τὰς χεῖρας καὶ κενότερον τὸ καλάθιον.

— Καὶ τί καλὰ μας ἐψώνισες Γιώργο; τὸν ἐρωτᾷ ἡ μήτηρ του, σπεύδουσα εἰς συνάντησιν του.

— Τίποτε μητέρα.

— Πῶς; διατί;

— Διότι. . . διότι. . . ἔχασα τὰ χρήματα!

— Ἀπόσεκτε, ἀνάξιε καὶ γιὰ τὴν μικρότερην δουλειά, ἐψέλλισεν ἡ μήτηρ του νὰ ἰδῶ πῶς θὰ τὰ ξεμπερδέψῃς μετὰ τὸν πατέρα σου. Καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὸν δωμάτιόν της ἐπιπλήττουσα ἀκόμη βαρύτερα τὸν ἀγγελὸν ἐκεῖνον, ὅστις ἔσωσε μίαν οἰκογένειαν.

Ὁ Γιώργος ἐστήριξε διὰ τῶν δύο χειρῶν τὴν κεφαλὴν του καὶ ἔμεινε σύννοος καὶ μελαγχολικός.

Ὁ πατὴρ του ἀπότομος ἀνθρώπος, δὲν ἤργησε νὰ φθάσῃ, μαθὼν δὲ τὴν ἀπώλειαν τῶν εἰ-

κοσιπέντε δραχμῶν ἐπέπληξε φοβερὰ τὸν πτωχὸν Γεωργίον.

— Ἀκαμάτη, δὲν ἔβαλες ἀκόμη μόνος σου λεπτά καὶ γι' αὐτὸ δὲν τὰ πονεῖς; αἴριον θὰ φῆς ψοφὶ ξερὸ γιὰ νὰ μάθης ἄλλοτε νὰ προσέχης.

Περὶ τὴν ἑσπέραν ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ Πολυδωρίδου, τοῦ πατρὸς τοῦ Γεωργίου, εἰς δικαστικὸς κλητῆρ καὶ παρέδωκεν εἰς αὐτὸν 15 δραχμάς.

— Ἀ! ἐπλήρωσεν ὁ παλῆαν ὄρωπος; ἠρώτησεν ὁ κ Πολυδωρίδης. Τὴ ἐνόμισε, ὅτι θὰ μοῦ φῆν τὰ λεπτά; Καὶ ἔβαλε τὰς 15 δραχμάς εἰς τὰ θηλακιά του.

Ὁ κλητῆρ, τότε μόλις εἶχε παρατηρήσει τὸν μικρὸν Γεωργίον καὶ ἐννοήσας ὅτι ἦτον υἱὸς τοῦ κυρίου Πολυδωρίδου ἐμεινεν ἐκστατικὸς.

— Τὴ τὸν παρατηρεῖς ἔτσι; διέκοψεν ὁ πατήρ· εἶναι ἡ εὐγενία του, ὁ γυιὸς μου, ποῦ ἔχασε σήμερα, μέρα μέσημέρι μέσα ἀπὸ τὰ χέρια του ἕνα εἰκοσιπεντάρικο ποῦ τοῦ ἔδωκεν ἡ μητέρα του νὰ ψονίσῃ Ἀνίκανο παιδί γιὰ κάθε δουλειὰ κυρ. Σταμάτη — ἔτσι ἔλεγαν τὸν γέροντα κλητῆρα, τίμιον καὶ καλὸν ἄνθρωπον.

— Παιδί μου, ἐφώναξεν ὁ κλητῆρ καὶ ριψθεῖς ἐπὶ τοῦ Γεωργίου τὸν κατεφίλει εἰς τὸ μέτωπον καὶ τοὺς ὀφθαλμούς.

Οἱ γονεῖς τοῦ μικροῦ δὲν ἠδύναντο νὰ ἐξηγήσουν τὸ κίνημα τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος.

— Ἐχετε ἕνα ἄγγελον εἰς τὸ σπῆτί σας, κ Πολυδωρίδη, τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ παρακαλῆτε νὰ σᾶς χαρίσῃ ὁ θεός.

Ἡ ἐκπληξίς τοῦ κυρίου καὶ

τῆς κυρίας Πολυδωρίδου ἐκορυφώθη ἐτι περισσότερον.

— Μάλιστα, μάλιστα, ἐξηκολούθησεν ὁ ἀγαθὸς κλητῆρ· τὸ παιδί αὐτὸ, ἀντιληφθὲν τῆς καταστάσεως τῆς οἰκογενείας τοῦ ὀφειλέτου σας—κυρ Σωτήρη Κ.— ἐπλήρωσε τὰς 15 δραχμάς τὰς ὁποίας ὁ πτωχὸς ἐκεῖνος σᾶς ἐχρεώσεται καὶ ἔδωκε τὰ ἐπιλοιπα εἰς τὴν οἰκογενεὶάν τοῦ διὰ νὰ προμηθευθῇ τὰ τρῶφιμα διὰ τὰ χριστούγεννα!

— Ἀ! χρυσὸ μου παιδί, ἐπανάλαβεν ὁ δικαστικὸς κλητῆρ δακρύων καὶ καταφιλῶν τὸν καλὸν Γεωργίον, εἰς τοὺς ὀφθαλμούς τοῦ ὁποίου τώρα ἐφάνησαν δύο δάκρυα.

Ἄν ἔκλαιε διότι ἔμαθεν ὅτι ὁ πατήρ του ἦτο ὁ κακὸς οἰκοδοσπότης, ὅστις ἐφυλάκισε τὸν πτωχὸν οἰκογενειάρχην, ἢ διὰ τὰς παρατηρήσεις καὶ τὰς ἐπιπλήξεις τῶν γονέων του καὶ τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ ψεύδους τὸ ὁποῖον εἶπεν εἰς τὴν μητέρα του, δὲν γνωρίζω, ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὁποῖον ἠξερύω εἶναι ὅτι, ὁ σκληρὸς πατήρ καὶ ἡ μάτηρ του μὲ μίαν φωνήν:

— Παιδί μου...

ἐννηγκαλίσθησαν τὸν Γεωργίον καὶ τὸν κατεφίλου κλαίοντες.

Εἶναι στιγμαὶ κατὰ τὰς ὁποίας καὶ οἱ λίθοι συγκινουῦνται.

Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης, διηγοῦνται, ὅτι ὁ κύριος Πολυδωρίδης, δὲν ἐφυλάκισε οὔτε ἀπεδίωξε ποτὲ ἀπὸ τὴν οἰκίαν τοῦ πτωχὸν ἐνοικιαστὴν.

Ἡ πράξις τοῦ καλοῦ υἱοῦ ἐγίνε μάθημα διδακτικὸν εἰς τὸν κακὸν πατέρα.

Νίκος

ΕΠΙ Τῶ ΝΕῶ ΕΤΕΙ

(Εὐχή μικροῦ παιδίου)

Σὰν εἶναι τὰ μεσάνυχτα σιγή,
Προεὖ ὁ νέος χρόνος ν' ἀνατεῖλη,
Μοῦ λέν ὁ οὐρανὸς πῶς θ' ἀνοιγῇ
Κι' ὁ πλάστης θεῖα δῶρα θὰ μᾶς στείλῃ

Θὰ φύγῃ ἡ σκοτεινίη... καὶ θὰ φανῇ
Τὸ φῶς τὸ θεῖον ὁλοῦς νὰ φωτίσῃ
Κι' ἀμέσως θ' ἀκουστῇ θεοῦ φωνή
Σ' τὸν κόσμον θεῖα δῶρα νὰ χαρίσῃ

Σ' αὐτὴ τὴν ὥρα, πλάστη, τὴ σεμνή,
Ποῦ ἔρχεται μονάχα κάθε χρόνο,
Εὐχήσον τὸ παιδί ποῦ σέ ὑμεῖ
Τὸ ἔτος νὰ περάσῃ δίχως πόνο

Γ. Βούρβαχης

ΧΩΡΙΚΟΣ ΚΑΙ ΦΕΙΔΙ

Τὸ φεῖδι σ' ἕνα χωρικὸ τοιαῦτα ὀμιλεῖ:
«Σὰν φίλοι, γείτονα, καιρὸς νὰ ζήσωμε καλοὶ!
Δὲν πρέπει τῶρ' ἀγαπῆτὲ νὰ με φοβᾶσαι πλειό.
Δὲν εἶμ' ἐκεῖνο ποῦ ξευρες τὸ φεῖδι τὸ παλῶ,
ἀκόμη καὶ τὸ δέρμα μου τὸ ἔχω ἀλλαγμένο»

Αὐτὰ μιλεῖ τὸ φεῖδι,

πλὴν πίστιν εἰς τὰ λόγια του ὁ χωρικὸς δὲν δίδει.

Ἀρπάζει ἕνα ξύλο

καὶ λέγει εἰς τὸν φίλο·

«Ἄν ἀλλάξῃς τὸ δέρμα σου ἐγὼ δὲν ἀπορῶ·
μὰ ἡ καρδιά σου ἐμεινεν ἡ ἴδι' ἀγαπημένο»
Καὶ μ' ἕνα κτύπο δυνατὸ τὸ ἄφησε ξερό.

Ἄν ἀφορμὴ ἐστάθῃς
νὰ δυσπιστοῦν σ' ἐσένα,
νὰ μάθῃς ἀπὸ μένα,
πῶς ὄσω κι' ἂν μεταβληθῇς
δὲ θὰ μπορέσης νὰ σωθῇς

καὶ κινδυνεύεις τοῦ φειδίου τὴ συμφορὰ νὰ πάθῃς.

Π. Α. Ἀξιώτης

Διήγημα λέξεων

ΩΦΕΛΙΜΟΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

- * * ΠΕΡΙ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ δημῶδη: «Αύγουστο καὶ Γεννάρη Λαμποκοπαί φεγγάρι»
- * * Έτερον: «Γεννάρη μὴν κλάδευε Καὶ μὴ ρωτῆς φεγγάρι»
- * * Καὶ ἕτερον: Τῷ Γεννάρη τὸ φεγγάρι "Ἐγινε γὰρ κλόδεμα.
- * * Καὶ τ' ἄρτιον: "Αν βρέξη τὸν Γεννάρη Μεγάλωσε τ' ἄμπάρι
- * * Τὸ αὐτὸ καὶ γαλλικῶς: Quand il tonne en Janvier Agrandis les grenie s
- * * Καὶ ἄλλο: Χαρὰ ἔσται Φῶτα τὰ στεγνὰ Καὶ τὴ Λαμπρὴ νὰ βρέξη
- * * Καὶ κατ' ἄλλοις: Τὴ Γέννησι τὴν ἀδρεχη Τὰ Φῶτα χιονισμένα Καὶ τὴ Λαμπρὴ βρεχοῦμένη Ἦν' ἔλα εὐτυχισμένα.
- * * Ἡ ἈΓΙΑ ΣΟΦΙΑ ἐκτίσθη τὸ πρῶτον Ξυλίνη ὑπὸ τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου.
- * * Μετὰ 70 ἔτη, βασιλεύοντος τοῦ Ἀρκαδίου ἐκάη καὶ ἐκτίσθη ἐκ νέου ὑπὸ τοῦ Θεοδοσίου.
- * * Ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ ἐκάη πάλιν ἀλλὰ καὶ πάλιν ἐκτίσθη λαμπρότερα ἢν ΣΤ'. ἑκατονταετηρίδα μ. Χρ.
- * * Ἀρχιτέκτονες ἦσαν Ἀνθέμιος ὁ ἐκ Τράλλων καὶ Ἰσιδώρος ὁ Μιλήσιος.
- * * Διὰ τὴν εὐνοδομήν της ἐχρειάσθησαν 8 ἐλάκκηρα ἔτη.
- * * Ἦρχισε τὸ 530 καὶ ἐτελείωσε τὸ 538 μ. Χρ.
- * * Ἡ ἁγία Σοφία ἔχει μῆκος 269 γεωμετρικῶν ποδῶν, πλάτος 243 καὶ ὕψος 188.
- * * Ὄταν ἔγιναν τὰ ἐγκλίτικὰ της, ὁ αὐτοκράτωρ Ἰουστινιανὸς δέταξε καὶ ἐσφάγησαν 1,000 βόες, 10,000 πρόβατα, 600 ἐλάφοι, 1,000 χίτρι, 10,000 ἔρνιας καὶ 10,000 πούλι τὰ ὅποια μετὰ 40,000 μεδίωνων αἴτου διενεμήθησαν εἰς τὸν λαόν.
- * * Ἀπὸ τῆς κατασκευῆς της μέχρι τῆς

- ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐπεσκευάσθη ὑπὸ τῶν Βυζαντινῶν αυτοκρατόρων Βασιλείου Μακεδόνας, Ρωμανοῦ, Βασιλείου Βουλγαροκτόνου, Ἀνδρονίκου Γέροντος, Παλαιολόγου, Ἀννης συζύγου Ἀνδρονίκου τοῦ νεωτέρου, Κατακουζηνοῦ καὶ Ἰωάννου Παλαιολόγου.
- * * Μετὰ τὴν ἄλωσιν ἐπεσκευάσθη ὑπὸ Σελῆμ τοῦ Β' καὶ ἐσχάτως ὑπὸ τοῦ σουλτάνου Ἀβδουλ-Μετζήη.
- * * Ἡ Ἁγία Σοφία ὑψοῦται εἰς τὸ μεσημερινὰ πλάγιον τοῦ πρώτου λόφου τοῦ Βυζαντίου πλησίον τῆς ἀλλοτε Ἀκροπόλεως τοῦ Ἁγίου Δημητρίου νῦν Σφράϊ-Μπουρνου.
- * * ΤΟΥ ΒΕΖΟΥΒΙΟΥ αἱ μᾶλλον ἀξιωματώτεροι ἐκρήσεις εἶναι ἡ τοῦ 79 μ. Χρ. ὅτε ἐρονεύθη ὁ Πλίνιος, αἱ τοῦ 203 καὶ 472 ὅτε ἡ τέτρα ἐξερσενδύσθη μέχρι Κωνσταντινουπόλεως καὶ αἱ τῶν ἐτῶν 512, 685, 993, 1096, 1049, 1138, 1306, 1500 καὶ 1631.
- * * Ὁ ΕΛΕΦΑΣ ζῆ δύο αἰῶνας περίπου.
- * * Ἡ κυρφορία του διακριτῆ εἰκασιν ὀλοκλήρους μῆνας.
- * * Ἀπαντᾷται πάντοτε εἰς ἀγέλας τῶν ὀρειῶν ἐκάστη ἀποτελεῖται ἀπὸ 40-60 ἐλέφαντας.
- * * Ἐκαστος ἐλέφας διαπαντ 100 λίτρας γόρτου καὶ 15 κάθους ὕδατος!
- * * Διὰ νὰ τοὺς συλλάβουν, σκάπτουν βυθὸν λάκκων πλησίον μεγάλου δένδρου τὸ ὅποιν κόπτουν εἰς τὴν ρίζαν κατὰ τὸ ἥμισυ καὶ ἐνθ' ὁ ἐλέφας πλησιάζη εἰς τὸ δένδρον διὰ νὰ ξυσοῖ τὸ δένδρον θραύεται, καὶ ὁ ἐλέφας πίπτει εἰς τὴν παγίδα.
- * * Τίθασσεται πολὺ εὐκόλως καὶ γυμνάζεται εἰς διάφορα παιχνίδια.
- * * Εἶναι εὐφυῆς καὶ ἐκδιηγητικός.
- * * ΤΟ ΔΑΞΙΚΕΡΑΥΝΟΝ ἀνεκάλυφεν ὁ Βενιζηνὸς Φραγκλῆτος ὅστις ἀπέθανε τὸν 17 Ἀπριλίου 1790.
- * * Ἡ ΑΜΕΡΙΚΗ ἐκρηκίσθη εὐτως ὑπὸ τοῦ πρώτου ἀνεκκλύφοντος αὐτὴν Ἀμερικῶν Βασίλειου κατὰ τὸ 1507.
- * * ΤΟ ΜΕΞΙΚΟΝ ἀνεκκλύθη ὑπὸ τοῦ Φερδινάνδου Κορτεσίου τὸ 1518.

ΠΝΕΥΜΑ ΜΙΚΡΩΝ

Ὁ Νίκος τρέχει καὶ ἀναγγέλλει εἰς τὸν ἀδελφόν του Δημητράκη ὅτι ἀπέκτησεν ἄλλο ἓνα ἀδελφάκι.

— Ἀγόρι εἶναι ἡ κορίτσι; ἐρωτᾷ ὁ Δημητράκης.

Καὶ ὁ Νίκος:

— Μὰ κουτὲ, πῶς νὰ ξέρω τί εἶναι ἀροῖ ἀκόμα δὲν τὸ βαπτίσασα!

Ἐστάλη ὑπὸ «Ἀμφιτρίτης»

Ὁ Τοτὸς καὶ ἡ Τίτη:

— Χρόνια πολλὰ παππού γὰρ τὴ γιορτῆ σου καὶ μᾶς εἶπε ἡ μαμὰ ἂν μᾶς ἐώσητε καθενὸς ἀπὸ μίχ δραχμὴ νὰ προσέξωμε νὰ μὴν τὴν χάσωμε στὸ δρόμο!

Ἐστάλη ὑπὸ «Μικρούλας Τρα-λα-λά»

Ὁ Κοκὸς παραπονεῖται εἰς τὴν μαμὰ του ὅτι ὁ συμμαθητὴς του Τάλης τοῦ ἔδωκε μίαν μπάτσαν.

— Αἶ, καὶ δὲν τοῦ ἔδιδες καὶ σὺ ἄλλην μίαν.

— Τοῦ τὴν εἶχα δώσει πρωτύτερα μαμὰ.

Ἐστάλη ὑπὸ «Παρθεόπης»

Ὁ μπαμπᾶς τοῦ Γιώργου ἐπέπληκτεν αὐτόν, διότι κάθε μεσημέρι δὲν τὸν ἄρχνε μὲ τῆς ρωνᾶς του νὰ κοιμηθῆ.

Μίαν ἡμέραν, ἐνῶ ἐκοιμήτο, ἐρχεται ὁ Γιώργος σιγὰ σιγὰ καὶ τὸν ἐξυπνὰ λέγων

— Μπαμπᾶ, σήμερα δὲν κάθομαι ἔτσι-χαί!

Ἐστάλη ὑπὸ «Σελαβομίνης»

ΑΣΚΗΣΕΙΣ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

* Ἀίνιγμα 1.

Μὲ κεφάλι μὲ νεκρώνεις
Σκάψε τάφο νὰ ἐμβῶ
Ἄν μου κόψης τὸ κεφάλι
Ζῶ εὐθὺς καὶ κολουθῶ.

«Παρθεόπης»

* Ἀίνιγμα 2.

Ἄν μ' ἀφήσης τὸ καπέλλο
Καὶ σὲ φῶς μὲ πλησιάζης
Θά με ἰθῆς σιγὰ νὰ λυθῶν
Ἄν μου βγάλῃς τὸ καπέλλο
Καὶ τὸν τόνον ἀνεβάσης
Τότε ἄλλους, θανατόνω.

«Μικρὰ Ἀβροῦτις»

Ἀίνιγμα 3.

Ἄν μ' ἀφήσης μὲ κεφάλι
Θά ζητῆς νὰ μὲ χορτάσης,

Ἄν μου κόψης τὸ κεφάλι
Ἰψηλά θά μ' ἀνεβάσης.
Τρα-λα-λά.

Μαθημ. πρόβλημα 4:

* Νὰ τοποθετηθοῦν εἰς τρεῖς σειρὰς καὶ τρεῖς στήλας οἱ ἀριθμοὶ 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, καὶ 10 οὕτως ὥστε καθέτως, ὀριζοντίως καὶ διαγωνίως νὰ ἐξάγεται ἀθροίσμα 18:

«Ἀρχιμήδης»

Ἀίνιγμα 5.

Ἄν μ' ἀφήσης ὅπως εἶμαι
Τότε διόλου δὲν σιγῶ
Ἄν μου κόψης τὸ κεφάλι
Τ' εἶμαι; Νὰ στὸ πῶ... ἐγώ;

«Μικρὰ Δευλή»

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ

— Ἀνταποκριτὸς ἀκόμη δὲν ὄρισεν, ὥστε πάντες δέον ν' ἀπευθυνεσθε κατ' εὐθείαν πρὸς τὸ γραφεῖον τοῦ «Παιδικοῦ φυλλοῦ» εἰς Ἀθήνας ὁδὸς Ἀδριανοῦ ἀριθ 11.

— Τὸ παρὸν τεύχος διανεμηθήσεται καὶ εἰς φίλους μὴ ἐγγυφέντας, οἵτινες παρακαλοῦνται νὰ ἐπιστρέψωσιν αὐτὸ εἰς τὸ γραφεῖον μου ἂν δὲν ἐπιθυμῶσι νὰ θεωρηθοῦν συνδρομηταί

— Ἐν τῷ «Παιδικῷ φυλλῷ» ἐνημοσιεύοντα, μετὰ συμφωνίαν, ἀλιγούσιχοι ἀγγελίαι ἐκπαιδευτηρίων, κατιστημάτων, ἐκδομένων βιβλίων ἐπὶ ἀστυλῆ ἀτιτύπου κλπ.

— Παρακαλοῦνται οἱ καθυστεροῦντες τὴν συνδρομὴν τῶν ἀποσταλῶσιν αὐτὴν πρὸς τὸν διευθυντὴν τοῦ «Παιδικοῦ φυλλοῦ» εἰς Ἀθήνας.

— Εἰς τὸ ἐπόμενον «Μέρος τῶν Μάγων».

ΤΟ «ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΦΥΛΛΟΝ»
ΕΥΧΕΤΑΙ
ΙΝΑ ΠΑΝΤΕΣ ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΤΟΥ ΔΙ-
ΕΛΘΩΣΙΝ ΕΝ ΕΥΤΥΧΙΑ ΚΑΙ
ΧΑΡΑ ΤΟ ΝΕΟΝ ΕΤΟΣ 1896.

Πρὸς τὸ Σὺν Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας, πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν δημοσιογραφίαν, πρὸς τοὺς καλοὺς μου φίλους καὶ ἀναποκεριτὰς καὶ ἰδίᾳ πρὸς τοὺς ἀκαταπονήτως ἐργασθέντας μέχρι τοῦδε ὑπὲρ διαδόσεως τοῦ «Παιδικοῦ φύλλου» κ. κ. Σπύρον Θεοφωρόπουλον, Δημ. Ταμπάκοπουλον, Παπαρ. Παρασκευόπουλον, Α. Κρησοστάλην, Δημ. Δάμτσιαν, Ἐλένην Καλογεροπούλου, Δημ. Παπασπύρου (τὸν ἀγαπητὸν μου Πολικὸν ἀστῆρα) Διέθρονον, Λαλαῆς Καλαμῶν, Διονύσιον Οικονομοπούλου, Εἰρήνην Περδικαῆν, Ἀρχιτέλην Μ. Ρουσόπουλον, Νικολ. Δαγγέρ βουλευτήν, Γεωρ. Παπαεμανουήλ, Ἰάκωβον Δραγάτην, Ἐλενίσαν Δημητριάδου, Ἀριστ. Θ. Βακαλόπουλον, Γ. Πρεβεδάρου, Θ. Ἀνδρεόπουλον, Π. Κωνσταντινίδη, Ἰ. Κ. Καλαποθάκη, Ἐλπίδα Βρυχωροπούλου, Π. Πορφυρῶν, Ἰω. Καρλάκη, Δημ. Καπιμαλλῆν, Φραγκ. Γ. Λογοθέτην, Νικολ. Κυριακίδη, Βασιλικὴν Ψαραδέτη, Γ. Σοῦτην, Ἰω. Δ. Παλαμῶν, Δ. Α. Λαοῦρδαν, Γεώρ. Ρίγγαν, Καρίαν Παναγιῶν, Ἀρ. Δημητριάδην, Χ. Στράγγαν, Δ. Διαβελλίδην, Β. Παπαλεφάρδην, Ἀντ. Γκοῦσκο, Φιλ. Κουμιζέτην, Παπαρ. Σπειοῦρη, ἐκφράζω ἀπὸ βίθους ψυχῆς τὰ ἐγκάρδια εὐχαριστήριά μου

Πρῶτος πρῶτος ἐνεγράφη εἰς τὸν κατάλογον τῶν συνδρομητῶν ὁ μικρὸς φίλος μου Φαίδων Α. Χαλκοκοδόβιλης, χριτωμένο παιδί τὸ ὁποῖον εὐχαριστῶ πολὺ, πολὺ διὰ τὴν μεγάλην του προθυμίαν.

Ἀκόμη τρίτῳ τὰ μέτριά μου καὶ πηλῶ ἀπὸ τὴν χάριν μου, μοι γράφει, ἡ Φιλτάτη Μικρὰ Δειλῆ, ὅταν ἀναγινώσκω ὅτι θὰ ἐκδοθῆ, τὸ ἀγαπημένον μου «Παιδικὸν φύλλον». Γράψατέ μου παρακαλῶ μῆπως κοιμῶμαι; Ὁχι. μερὰ μου φίλη, εἴτε ἐξοπτη καὶ πολὺ μάλιστα καὶ δι' αὐτὸ κ' ἐγὼ μετὰ τοῦ περιοδικοῦ σοῦ στέλλω χίλις φιλητάματα.

Ὁ Ἀγαπητὸς μου Πολικὸς ἀστῆρ, σοβι-

ρὸς τώρα πλέον διότι ἐμεγάλωσες μοῦ προσφέρει μετὰ τῆς συνδρομῆς του καὶ τὴν συνεργασίαν του. Σ' εὐχαριστῶ ἀληθιμόνῃτε φίλε καὶ περιμένω τὰ ἔργα σου.

Ὅτι μὲ δεχθῆς μετὰ τῶν φίλων σου μοι γράφει δειλὰ δειλὰ ἢ μικρὰ μου Παρθενότη; Ὅτι μοι ἐπιτρέψεις νὰ σου γράψω κάποτε; Καὶ μ' ἐρωτᾷς χριτωμένη μου μικρὰ; Τὴ μεγαλειτέρα εὐχαριστήσις δι' ἐμὲ ἀπὸ τὸ νὰ εὐρίσκωμαι εἰς ἀλληλογραφίαν μὲ ἄλλους τοὺς μικροὺς φίλους μου διὰ νὰ βλέπω τὴν πρόσδόν των; Γράψε μου, γράψε μου.

Διατὶ ξηρὰ ξηρὰ τὴν συνδρομὴν σου φιλιτατε Πέτρε Βαντιάελ χωρὶς δύο λέξεις σου; περιμένω.

Ἰδοὺ ὅτι δημοσιεῶ σήμερον τὸ ἐν ἀπὸ τὰ αἰνίγματα σου «Μικρὰ Ἀδρῶναις» μου. Ὅτι δημοσιεῖ θοῦν καὶ τὰ ἄλλα ἀργότερα διότι νὰ περιποιηθῶ ἄλλους τοὺς καλοὺς μου φίλους.

Δέχομαι Μικρούλα τρα-λα-λα καὶ ὅταν εἶναι καλὰ πνεύματα μικρῶν θὰ τὰ δημοσιεῶ εἰς τὸ ἐπόμενον τεῦχος θὰ προκηρῶν δι' αὐτὸ καὶ διαγωνισμὸν, ὥστε ἐτοιμάσω.

Καὶ ἐγὼ σὲ εὐχαριστῶ διὰ τὰς εὐχὰς σου Ἀρχιμήδη μου καὶ εὐχομαι ἐπιτυχίαν εἰς τὰς σπουδὰς σου. Ἀφοῦ σου ἀρέσουν τὰ μαθηματικὰ καλὰ θὰ κίμης νὰ ἐπιδοθῆς. Φίλος ἡσὸς μου τὸ ἀδελφίκι σου καὶ εἶπέ του νὰ μοι γράψῃ

Σὲ ἐνεγράφη χριτωμένη Ἐλενίσσα Μακρῆ, καὶ σὲ εὐχαριστῶ διὰ τὸν ὑπὲρ ἐμοῦ ἐνθουσιασμὸν σου.

Καὶ σὲ καὶ σὲ φιλιτατε Νίκο Δούκα καὶ σὲ παρακαλῶ νὰ εἰπῆς εἰς τὴν ἀδελφὴν σου ὅτι περιμένω ἀκόμη τὴν μετάφρασιν τὴν ὁποία μοι ὑπεσχέθη.

Τὴ ἐλευνή, τὴ χυδαῖα γλώσσῃ εἶναι αὐτὴ ποῦ ἔγραψες τὸ διήγημά σου «Ἄρθος εὐοσμον»; Δι' ὄνομα θεοῦ μάθε νὰ γράφῃς Ἑλληνικὰ πρῶτον καὶ ἔπειτα στείλε μοι διήγημά.

Καὶ σοῦ καὶ ἄλλων τῶν μικρῶν φίλων μου ἀντιμένω τὰ ψευδόνυμα καὶ τὰς εἰκόνας Διμασόφουρεϊς Κρήτη, ὥστε ἂν ἔχῃς ἐτοιμὸν τὴν φωτογραφίαν σου τὴν περιμένω.

Εἰς τοὺς λοιποὺς εἰς τοὺς προσεχέας.